

Súd: Okresný súd Spišská Nová Ves
Spisová značka: 2T/31/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7614010768
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 05. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Monika Kráľová
ECLI: ECLI:SK:OSSN:2015:7614010768.6

Rozhodnutie

Okresný súd Spišská Nová Ves v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Moniky Kráľovej a prísediacich Mariána Tešíka a Emila Bajtoša na hlavnom pojednávaní konanom dňa 27. mája 2015 takto

r o z h o d o l :

Obžalovaní :

S., nar. XX.X.XXXX v G. T. D., okres G., trvale bytom
G., okres G.,

K., nar. XX.X.XXXX v G. T. D., okres G. T. D., trvale bytom
G. prechodne ul. C. - unimobunka,

u z n á v a j ú s a z a v i n n ý c h , ž e

od polovice mesiaca november 2013 do 16. júna 2014 v Spišskej Novej Vsi na Štefánikovom námestí, pred budovou pošty, pod hrozbou fyzického násillia - bitky v ôsmich prípadoch spoločne nútili poškodeného I. D., aby im proti svojej vôli z vyplácaného dôchodku vydával sumy po 20 € a v jednom prípade 30 €, čo poškodený zo strachu z vyhrožok o svoje zdravie vykonával okolo šestnásteho dňa v každom mesiaci, pričom poškodený I. im takto vydal celkom sumu 170 €,

t e d a

spoločným konaním iného hrozbou násillia nútili, aby niečo konal,

č í m s p á c h a l i

zločin vydierania podľa § 189 ods. 1 Tr. zákona v spolupáchateľstve podľa § 20 Tr. zákona a

z a t o i m u k l a d á

1/ obžalovaný S. K.:

Podľa § 189 ods. 1 Tr. zákona s použitím § 37 písm. m) Tr. zákona, § 38 ods. 5 Tr. zákona trest odňatia slobody v trvaní 4 (štyroch) rokov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zákona na výkon trestu odňatia slobody sa zaraďuje do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

2/ obžalovaný K. :

Podľa § 189 ods. 1 Tr. zákona s použitím § 38 ods. 2 Tr. zákona a § 39 ods. 1 Tr. zákona trest odňatia slobody v trvaní 1 (jedného) roka.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a) Tr. zákona výkon trestu mu podmiennečne odkladá a podľa § 50 ods. 1 Tr. zákona určuje skúšobnú dobu v trvaní 2 (dvoch) rokov.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. poriadku sú obžalovaní povinní spoločne a nerozdielne zaplatiť škodu vo výške 140,- € uplatnenú nebohým poškodeným I. D., nar. XX.X.XXXX, zomr. XX.XX.XXXX, právnym nástupcom po nebohom, ktorá bude predmetom prejednávania v dedičskom konaní.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátor Okresnej prokuratúry Spišská Nová Ves podal na tunajší súd obžalobu na S. K. a K. Y. pre zločin vydierania podľa § 189 ods. 1, ods. 2 písm. b) Tr. zákona na tom skutkovom základe že, obaja obvinení spoločne v dobe od polovice mesiaca november 2013 do 16. júna 2014 v Spišskej Novej Vsi na Štefánikovom námestí, pred budovou pošty, pod hrozbou fyzického násillia - bitky v ôsmich prípadoch spoločne nútili poškodeného I. D., bytom Spišská Nová Ves, Dom humanity „Nádej“ na ulici Tehelnej - invalidného dôchodcu, aby im proti svojej vôli z vyplácaného dôchodku vydával sumy po 20 € a v jednom prípade 30 €, čo poškodený zo strachu z vyhrážok o svoje zdravie vykonával okolo šestnásteho dňa v každom mesiaci, pričom poškodený I. D. im takto vydal celkom sumu 170 €.

Obžalovaný S. K. na hlavnom pojednávaní v zmysle § 257 ods. 1 písm. a) Tr. poriadku vyhlásil, že je nevinný. Uviedol, že on poškodenému nosil jesť, nevydieral ho a nevyhrážal sa mu. Poškodeného poznal z Charity a aj sa za neho „položil“, keď ho chceli zbit' malé deti. Spolu si aj vypili. Jedlo mu nosil každý deň a boli dohodnutí, že mu bude za jedlo platiť, niekedy 10 €, niekedy 20 €. Z tých peňazí si spolu kúpili aj víno. Jedlo varila jeho družka, pričom sa jednalo o polievku, rezne a chlieb a nosil mu ich v jeho obedári. Jedlo mu nosil do Charity alebo sa stretli na ceste. Za jedlo mu poškodený dal asi 4 až 5 krát peniaze. S poškodeným mal kamarátsky vzťah, konflikt nemali žiaden. Nevedel uviesť prečo ho poškodený obvinil z vydierania. Asi to na neho povedal D. C., ktorému platil poškodený peniaze. K. Y. s ním chodil každý deň, keď išli po kanvách alebo na drevo, pomáhal mu. Dňa 16.6.2014 bol pri pošte lebo I. mu povedal, že mu dá peniaze za jedlo. Pri pošte prevzal od neho peniaze len v ten jeden deň.

Obžalovaný K. Y. na hlavnom pojednávaní neurobil žiadne z vyhlásení podľa § 257 ods. 1 Tr. poriadku. Využil svoje právo a tak ako aj v prípravnom konaní nevypovedal.

Vzhľadom na skutočnosť, že poškodený I. D. pred výsluchom v konaní pred súdom zomrel, za splnenia zákonných podmienok súd podľa § 236 ods. 3 písm. a) Tr. poriadku prečítal jeho výpovede z prípravného konania.

Poškodený pri výsluchu dňa 16.6.2014 uviedol, že od mája 2013 sa z neho stal bezdomovec a žil v útulku pre bezdomovcov Dom Humanity Nádej v Spišskej Novej Vsi. Poberal čiastočný invalidný dôchodok. V mesiaci november 2013 mu S. K. prvýkrát povedal, že keď bude brať dôchodok, dá mu 20 €, inak ho bude každý deň biť. Bolo to pri pošte na sídlisku Mier a S. K. tam bol ešte s jedným cigánom. On sa ich zľakol, lebo boli dvaja a on sám je fyzicky slabý. Nevedel odkiaľ mohol K. vedieť, že poberá invalidný dôchodok, sám mu to nikdy nepovedal. Pred týmto mesiacom ho S. K. nevydieral, ani ho nezbil. Od novembra 2013 teda každý mesiac platil S. K. 20 €. Vždy šestnásteho v mesiaci si išiel pre dôchodok na poštu a po vyjdení z pošty ho čakal S. pri potravinách tak, aby ho videl a nemohol mu ujsť. S. pri pošte poslal po neho aj svojho poskoka - druhého cigána, ktorý mu povedal, že má ísť k S.. Peniaze odovzdával S.. Asi v marci 2014, keď dal S. 20 €, ten mu povedal, že už je to naposledy, čo ale nebola pravda lebo v máji ho našiel pri Sintre, vybral z vrečka boxer, dal si ho na ruku a povedal, že ak mu na ďalší mesiac zase nedá 20 €, zbije ho. Zľakol sa ho, preto mu povedal, že mu bude ďalej platiť po 20 €.

S. ho ešte ani raz nezbil, ale on sa ho bál, lebo zvykli chodiť dvaja. S. bol stále s tým druhým cigánom. Aj tento deň (16.6.2014) išiel si pre dôchodok na poštu, kde mu vyplatili dve 50 € bankovky, jednu 20 € a jednu 5 € bankovku. Po jeho prevzatí ešte vo vestibule pošty zaplatil pracovníčke Providentu splátku 10 €, pričom platil z 50 € bankovkou a pani mu vydala štyri 10 € bankovky. Keď vyšiel pred poštu, z kriakov vystúpili obaja cigáni. K. mu povedal, aby dal peniaze, tak mu dal ako obvykle 20 €. Druhý cigán mu povedal, že dnes dá aj jemu 10 €, lebo uvidí. Vedel, že sa jedná o bitku, preto mu dal 10 €. Ten druhý cigán sa mu predtým vyhrážal menejkrát a to rovnako ako K., že im má dať peniaze, lebo ho zbijú. Ešte minulý týždeň mu obaja opití hovorili, že v pondelok na dôchodok má vrátiť K. 20 € čo mu dlhuje, pričom on mu nikdy nič nedlhoval a druhý mu povedal, že mu dá 10 €, lebo dostane. Uviedol, že bol presvedčený, že keby im peniaze nedal, zbili by ho. Peniaze im vždy odovzdával pri Pošte na sídlisku Mier. Jedenkrát zaplatila K. 20 € jeho sesternica I. H., lebo jej povedal, že mu dlhuje a potom na pošte jej vrátil z dôchodku. Hanbil sa jej povedať, že je vydieraný, preto povedal, že mu dlhuje. Asi pred mesiacom jej už povedal, že bol vydieraný.

Vo výpovedi zo dňa 4.7.2014 a 19.8.2014 poškodený opätovne uviedol, že od novembra 2013 platil po 20 € K., vždy šiestnásteho, keď dostal dôchodok. Nevedel, ako sa K. k nemu dostal, ale v uvedený mesiac mu povedal, že mu bude platil po 20 €, lebo keď pôjde hore, tak ho zbije. Od novembra ho K. aj s tým druhým cigánom čakali pri pošte a on im platil 20 €. Bitkou sa mu vyhrážali každý mesiac. Platil im preto, lebo mal strach. Nezbili ho ani raz. Potvrdil, že asi tri alebo štyrikrát do mesiaca mu K. doniesol vo fľaške polievku, do útulku pre bezdomovcov, kde býval a polievku mu nosil od novembra určite, možno aj od augusta. Taktiež v apríli 2014 keď sa stretol so svojou sesternicou I. H., povedal jej, aby dala K. 20 €. Povedal jej už skôr, že im platí za to, že mu Giňa nosí polievku. Taktiež jeden mesiac prišli za ním na železničnej stanici, kde bol so sesternicou. Vtedy ale od neho nepýtali peniaze. V júni 2014 K. a druhému cigánovi na sídlisku Mier zaplatil 30 €, lebo mu povedali, že 10 € ide pre toho druhého, ktorý mu povedal, že mu má dať 10 € lebo ak nie, bude ho biť. Zaplatil im 30 €, lebo chcel mať pokoj. Jednu 50 € bankovku zmenil na pošte u pani z Providentu, ktorej splácal pôžičku po 10 € a ktorá mu vydala štyri 10 € bankovky. Takto dal von K. 20 € bankovku a druhému 10 € bankovku. Potom zobrali policajti K. a toho druhého na výsluch. Z kriminálky mu povedali, že ku K. sa má chovať ako vždy.

Svedok N. M. - pracovník kriminálnej polície na hlavnom pojednávaní zhodne ako v prípravnom konaní vypovedal, že do uvedeného prípadu bol zapojený ako operatívny pracovník polície. Operatívnou činnosťou zistili, že cigáni majú vydierať nejakého koktavého I.. V rámci ďalšej činnosti zistili, že sa jedná o bezdomovca I. D., ktorý prespáva na Charite. I. D. im následne povedal, že potom, čo na pošte preberie peniaze, tak už niekoľko mesiacov ho pred poštu čakajú dvaja cigáni, ktorým musí odovzdať peniaze, pretože sa mu vyhrážajú zbitím a bojí sa ich. Nepovedal nič o tom, žeby im platil za nejaké služby alebo iné plnenie. Hovoril o dobe niekoľkých mesiacov. Ohľadne kontaktu s obžalovanými uviedol, že je s nimi v kontakte len vtedy, keď mu pripomenú, aby im nezabudol dať peniaze a keď prídu na poštu po peniaze. Následne oslovili vyšetrovateľa, aby urobil adekvátne úkony pre podozrenie zo spáchania trestného činu. Po dohode s poškodeným, pracovníčkou pošty, vyšetrovateľom a kriminalistickým technikom označili a nafotili peniaze, ktoré mali byť vydané poškodenému I. D.. Poškodenému nepovedali čo má robiť. Bolo to v deň výplaty dôchodku poškodenému. Spolu s kolegom pred poštu monitorovali priestor. Poškodený I. D. prišiel na poštu po peniaze okolo 8. hodiny ráno a keď z pošty vyšiel, pristúpili k nemu dvaja cigáni, stáli pri sebe a potom sa rozdelili. Svedok potvrdil, že sa jednalo o osoby obžalovaných. Keď sa rozdelili, I. D. im povedal, že od neho pýtali peniaze. Následne zaistili podozrivých a odovzdali ich vyšetrovateľovi. Prikaz na sledovanie osôb nemali, pretože obžalovaných v uvedený deň pri pošte nesledovali.

Svedkyňa I. H. - sesternica poškodeného, na hlavnom pojednávaní tak ako aj v prípravnom konaní vypovedala, že poškodený I. D.Á. bol jej bratrancom. Pretože sa stal z neho bezdomovec, bolo jej ho ľúto a preto mu občas doniesla ona alebo deti jesť, keď mali cestu do Spišskej Novej Vsi. Čo mala vedomosť, I. si zabezpečoval stravu v útulku sám, chodil na polievku do Charity pri stanici. Poberal dôchodok okolo 119-129 €. Bol zapamätateľný podľa toho, že ťažko rozprával. Keď v jednom prípade nenašla I. pri pošte, bezdomovci jej povedali, že išiel s dvoma cigánmi, ktorým dáva peniaze. I. jej to poprel a potom uviedol, že sa to niekedy stáva, že keď niekto nedá peniaze, zbijú ho. Jedenkrát pred Veľkou nocou si nemohol vybrať dôchodok, lebo nemal občiansky preukaz, tak išli spolu na železničnú stanicu. Prišiel tam za ním jeden Róm, ktorého odohnala a následne druhý Róm, ktorý povedal, že im je I. dlžný. Ona im povedala, že nemá peniaze a odišli. I. jej nepovedal, z akého dôvodu im je dlžný. Po Veľkej noci opäť prišla do Spišskej Novej Vsi, vybrala bratrancov občiansky preukaz a smerom na sídlisko Mier videla, ako ide I. s dvoma cigánmi. I. jej povedal, že chcú 20 €, a keďže nechcela, aby išli za

nimi dala im 20 €, ktoré jej následne poškodený vrátil z dôchodku. Nepovedal jej, za čo im je dlžný. Keď niekto ohlásil na polícii, že Miro je vydieraný, priznal sa jej, že sa mu vyhrážajú zbitím. Asi v septembri 2014, keď prišla do Spišskej Novej Vsi s jedlom pre I., od iného bezdomovca sa dozvedela, že I. mala zbiť K. ženu, za to že vypovedal na polícii. I. bol hospitalizovaný v nemocnici v Gelnici, kde po prepustení sa zastavil u nej v Krompachoch. Uviedol jej, že ho zbili cigánky, ale nepovedal prečo ani koľko ich bolo a odišiel do Spišskej Novej Vsi prevziať dôchodok. To, či sa jednalo o osoby obžalovaných svedkyňa nevedela potvrdiť vzhľadom na dĺžku doby, ktorá uplynula od skutku.

Ona sama nebola svedkom toho, aby niekto iný dával I. stravu. Od iného bezdomovca počula o jednom prípade, že I. mal dať 50 € nejakému C., ktorého navštívila a ktorý jej povedal, že mu dáva jedlo, ktoré má navarené. Jedenkrát jej dozorca z útulku povedal, že I. doniesli cigáni polievku, lebo sa blíži termín 16-teho. I. jej len všeobecne hovoril o tom, že ak niekto nezaplatí, dovedú si bratrancov a skopú niekoho. Nevedela z jeho vyjadrenia, že sa ho to týka osobne. Len všeobecne jej hovoril, že sa musia platiť peniaze. Jej povedal to, že K. je dlžný, iné neuviedol.

Na hlavnom pojednávaní bola svedkyňa prečítaná časť zo zápisnice o jej výsluchu zo dňa 4.7.2014, kde uviedla, že I. jej spomínal, že ich je veľa bratov, že by ho mohli aj zabiť, že sa vyhrážajú. Hovoril o vyhrážkach, že sa ich bojí, že by ho mohli zbiť alebo dokopať. O tom, či tam padlo slovo vydieranie sa nevedela vyjadriť. Svedkyňa po vysvetlení rozporov uviedla, že takto vypovedala a vypovedala pravdivo. I. im platil, aby mu dali pokoj.

Svedok D. X. - pracovník v Dome humanity Nádej na hlavnom pojednávaní uviedol, že poškodeného I. D. poznal, nakoľko bol v ich nocľahárni ubytovaný. Z videnia pozná aj obžalovaného K.. Nocľaháreň funguje tak, že je otvorená od 18.00 hod. do 06.00 hod. a cez deň je zavretá. Z toho čo on slúžil si pamätal, že mu obžalovaný K. doniesol asi dvakrát jedlo, viac nie. Zdalo sa mu, že v jednom prípade to bola polievka a raz zemiaky a mäso.

Svedok I. S. - pracovník v Dome humanity Nádej na hlavnom pojednávaní vypovedal, že poškodeného I. D. poznal tak, že bol tam ubytovaný. O jeho vydieraní vedel len tak, že o tom rozprávali ubytovaní bezdomovci bez toho, aby vedel kým a v akom období. Mal vedomosť o tom, že nejaké osoby mu nosili jesť, ale nevedel uviesť kto to bol ani koľkokrát to bolo. Počas jeho zmeny to mohlo byť asi dvakrát.

Svedok U. U. - pracovník v Dome humanity Nádej na hlavnom pojednávaní uviedol, že počas jeho zmeny doniesli poškodenému jedlo asi dvakrát jedlo vo fľašiach ako od uhoriek. S poškodeným nekomunikoval, pretože sa ťažko vyjadroval a on je nahluchlý. V obidvoch prípadoch, keď mu počas jeho služby doniesli jedlo, videl na ulici obžalovaného K.. Jedlo mu ale odovzdal nejaký iný pán. O tom, že mal byť poškodený vydieraný nevedel.

So súhlasom obžalovaných a prokurátora súd na hlavnom pojednávaní podľa § 263 ods. 1 Tr. poriadku prečítal výpovede svedkov :

Svedok F. Y. - opatrovník obžalovaného K. Y. v prípravnom konaní vypovedal k osobe obžalovaného, že je jeho opatrovníkom a stará sa o neho. Vo vzťahu k skutku, pre ktorý bol obžalovaný stíhaný, využil svoje právo a odmietol vypovedať, pričom o skutku aj tak nemal vedomosť.

Svedkyňa Z. Y. - obchodná zástupkyňa firmy Provident vypovedala, že I. D. poznala, nakoľko s ním v januári 2014 uzavrela zmluvu o pôžičke na sumu 160 €. Dohodnuté splátky vo výške 10 € mesačne jej vždy platil k 16-temu, keď mal dôchodok. Boli dohodnutí tak, že na termín dôchodku chodila na poštu na sídlisko Mier, kde jej odovzdal sumu 10€, ktorú mu započíta ako splátku. Ohľadne splátky 16. júna 2014 uviedla, že prišla ráno tesne po ôsmej hodine na poštu na sídlisku Mier, kde už I. D. bol. Prevzal si dôchodok pri okienku a prišiel k nej. V ruke mal 50 € bankovku, ktorú jej dal a ona mu vydala štyri 10 € bankovky. Následne z pošty odišla za ďalšou zákazníčkou. O vydieraní I. D. nemala vedomosť.

Svedok MUDr. I. K. - ako ošetrojúci lekár poškodeného I. D. vypovedal, že poškodený bol jeho pacientom od roku 1989. Za obdobie od decembra 2013 mu nepredpisoval žiadne lieky, v tom čase nebol liečený na žiadnu konkrétnu diagnózu. V júli 2011 bol hospitalizovaný pre otras mozgu. Poškodený už skôr mal ťažkopádny slovný prejav, čo ale nie je možné liečiť. Ako lekár vie, že bol invalidným dôchodcom. Z lekárskeho hľadiska sa na neho hľadí ako na chorú osobu.

So súhlasom prokurátora a obžalovaného S. K. súd na hlavnom pojednávaní podľa § 268 ods. 2 Tr. poriadku prečítal znalecký posudok MUDr. Ladislava Lauka a MUDr. Andrey Remeckej - znalcov z Odboru zdravotníctva a farmácia, odvetvie psychiatria. Zo znaleckého posudku o duševnom stave obžalovaného vyplynulo, že u obžalovaného nebolo zistené duševné ochorenie v dôsledku ktorého by jeho pobyt na slobode bol nebezpečný pre spoločnosť. Bol zistený znížený intelekt, na hranici defektu - ľahká mentálna zaostalosť v najľahšom stupni tzv. debility, syndróm závislosti na alkohole sprevádzaný abstinенčnými krízami a epileptickými záchvatmi. Bolo preukázané, že obžalovaný v čase spáchania skutku bol schopný rozpoznať protiprávnosť svojho konania, nakoľko ľahká mentálna zaostalosť ani prípadná opilstosť nevedli k takému ovplyvneniu úsudku, aby si nebol vedomý protiprávnosti svojho konania a epilepsia, ktorou trpí nemá vplyv na rozpoznávacíe schopnosti vzhľadom k vyšetrovanému činu. Obžalovaný mal zachovanú schopnosť ovládať svoje konanie, resp. pod vplyvom opilstosti mohlo ísť o nepodstatné zníženie ovládacích schopností. Znalci vylúčili vplyv liekov, ktoré mal v čase skutku predpísané (fentyoín - antiepileptikum a benzodiazepíny) na rozpoznávacíe a ovládacie schopnosti obžalovaného. Podľa záverov znalcov kombinácia fentyoínu s alkoholom neovplyvňuje schopnosť úsudku viac ako alkohol samotný a kombinácia alkoholu s ostatnými liekmi vedie k sčítaniu ich účinkov, pričom ovplyvnenie rozpoznávacích a ovládacích schopností je porovnateľné s jednoduchou opilstosťou. Prípadné neužívanie liekov taktiež nemalo u obžalovaného vplyv na rozpoznávacíu a ovládacíu schopnosť. U obžalovaného zistili III. kruciálne štádium závislosti na alkohole podľa Jellineka a s vedomím toho, že alkoholizmus priamo neovplyvňoval jeho rozpoznávacíe ani ovládacie schopnosti a jednu ústavnú liečbu už v roku 2012 absolvoval, navrhli uložiť mu protialkoholické liečenie ústavnou formou, s ktorou obžalovaný súhlasil.

So súhlasom prokurátora a obžalovaného K. Y. súd na hlavnom pojednávaní podľa § 268 ods. 2 Tr. poriadku prečítal znalecký posudok MUDr. Ladislava Lauka a MUDr. Andrey Remeckej - znalcov z Odboru zdravotníctva a farmácia, odvetvie psychiatria ohľadne duševného stavu obžalovaného. U obžalovaného nebolo zistené duševné ochorenie v pravom zmysle v dôsledku ktorého by bol jeho pobyt na slobode z psychiatrického hľadiska nebezpečný. Bola zistená mentálna zaostalosť - retardácia na rozhraní ľahkej a stredne ťažkej mentálnej zaostalosti, t.j. medzi ťažkou debilitou a ľahkou imbecilitou. Obžalovaný vzhľadom na mentálnu zaostalosť mal podstatne zníženú schopnosť rozpoznať protiprávnosť svojho konania a schopnosť ovládať svoje konanie, nemal ich však vymiznuté. Je schopný pochopiť zmysel trestného konania. U obžalovaného nebola zistená závislosť na alkohole ani iných psychoaktívnych látkach okrem nikotínu. Obžalovaný vzhľadom na mentálny defekt je zvýšene sugestibilný, ľahko zmanipulovateľný na trestné činy.

Podľa § 269 Tr. poriadku na hlavnom pojednávaní boli prečítané nasledovné listinné dôkazy :

Podľa zápisnice o trestnom oznámení zo dňa 30.5.2014 podal I. D. trestné oznámenie na S. K. a ďalšiu osobu, ktorú nepoznal po mene, kde vypovedal o skutku, pre ktorý sú obžalovaní stíhaní.

Zo zápisnice o obhliadke peňažnej hotovosti s fotodokumentáciou vyplynulo, že sa konala dňa 16.6.2014 o 07.25 hod. v služobných priestoroch pošty na Šafárikovom námestí č. 2 v Spišskej Novej Vsi. Predmetom obhliadky bola peňažná hotovosť vo výške 125 € v nasledujúcich bankovkách - 50 € bankovka (P 31871563147), 50 € bankovka (X 59472268166), 20 € bankovka (S 32165971846) a 5 € bankovka (NA 6525973162), ktoré boli fotograficky zadokumentované a odovzdané na vydanie I. D. ako jeho dôchodok.

Zo zápisníc o vydaní veci zo dňa 16.6.2014 (č.l. 20 a 21) bolo preukázané, že obžalovaný S. K. dobrovoľne vydal 20 € bankovku s číslom S 32165971846 a obžalovaný K. Y. dobrovoľne vydal 10 € bankovku s číslom X 65697382073, čo bolo fotograficky zadokumentované.

Osoby podozrivých S. K. a K. Y. boli dňa 16.6.2014 o 08.08 hod. zadržané, čo vyplynulo zo zápisníc o zadržaní a obmedzení osobnej slobody podozrivej osoby a následne prepustené.

Podľa správ Sociálnej poisťovne sa I. D. nachádzal od 1.10.2013 v registri poisťencov ako poberateľ invalidného dôchodku s priznanou výškou 122,60 € a od januára 2014 výškou 127,10 €.

Rozsudkom Okresného súdu Spišská Nová Ves sp. zn. Nc 620/00 zo dňa 18.8.2000, právoplatným dňa 12.10.2000 bolo preukázané, že obžalovaný K. Y. bol pozbavený spôsobilosti na právne úkony.

Uznesením Okresného súdu Spišská Nová Ves sp. zn. 9P 263/04 zo dňa 12.1.20005, právoplatným dňa 2.2.2005 bolo zmenené uznesenie Okresného súdu Spišská Nová Ves č. P 222/00 s tým, že bol K. Y. za opatrovníka ustanovený F. Y., nar. 14.12.1971.

Podľa lekárskeho správ týkajúcich sa obžalovaného K. Y. bol liečený psychiatricky ambulantnou formou vrátane hospitalizácie na psychiatrickom oddelení v Nemocnici v Levoči.

Podľa správ týkajúcich sa poškodeného I. D. mal nahlásený pobyt bezdomovca, po vykonanom psychiatrickom a lekárskom vyšetrení bol od 23.5.2013 ubytovaný v Dome humanity Nádej v Spišskej Novej Vsi. Z úmrtného listu Matričného úradu Spišská Nová Ves zv. 13, ročník 2014 strana 170 por. č. 436 bolo preukázané, že I. D., nar. XX.X.XXXX v Y., dňa 16.12.2014 v Spišskej Novej Vsi zomrel.

Na základe takto vykonaného dokazovania súd hodnotil dôkazy podľa § 2 ods. 12 Tr. poriadku jednotlivo a v ich súhrne, pričom zistil, že skutok sa stal tak, ako je uvedené vo výroku rozsudku.

Obžalovaný S. K. spáchanie skutku na hlavnom pojednávaní poprel s tým, že on poškodeného nevydieral a nevyhrážal sa mu. Na svoju obranu uviedol, že poškodený mu platil za jedlo, ktoré mu nosil každý deň. Boli dohodnutí, že mu bude za jedlo platiť, niekedy 10 €, niekedy 20 €. Za jedlo mu poškodený dal asi 4 až 5 krát peniaze. Len toho 16.6.2014 prevzal peniaze od neho na pošte. S poškodeným mal kamarátsky vzťah. Preto ho poškodený obvinil z vydierania odôvodnil tým, že asi to na neho povedal D. C., ktorému platil poškodený peniaze.

Obžalovaný K. Y. využil svoje právo a nevypovedal.

Zo spáchania skutku oboch obžalovaných usvedčil poškodený I. D.. Z jeho výpovedí bolo preukázané, že od novembra 2013 platil obžalovaným mesačne sumu 20 € potom, čo mu obžalovaný K. v prítomnosti obžalovaného Y. povedal, že ak mu nebude platiť 20 €, bude ho každý deň biť. Poškodený potvrdil, že sa vyhrážky zľakol a preto im dával každý mesiac po 20 €, k čomu dochádzalo vždy pri Pošte na sídlisku Mier. Bolo to tak každý mesiac, napriek jednému vyjadreniu obžalovaného K. (asi v mesiaci marec), že je to posledný krát, čo ale nebolo pravdou, pretože následne ho obžalovaný K. našiel a s boxerom na ruke mu povedal, že ak na ďalší mesiac nedá 20 € rozbije ho. V mesiaci jún 2014 obžalovaným prvýkrát dal 30 €, potom čo mu ten druhý, ktorý sa mu vyhrážal menej krát (z vykonaného dokazovania bolo preukázané, že sa jednalo o osobu obžalovaného K. Y.) povedal, že mu má dať 10 €, lebo ho inak bude biť.

Poškodený vo svojej výpovedi nepoprel ani nespochybnil tú skutočnosť (ktorou sa obžalovaný S. K. v konaní bránil), že mu obžalovaný S. K. nosil jedlo, keď uviedol, že asi 3 až 4 krát do mesiaca mu doniesol polievku. Z jeho výpovedí však jednoznačne vyplynulo, že peniaze obžalovaným platil, lebo sa ich v dôsledku vyhrážok zbitím bál a nešlo o odplatu za jedlo alebo o splatenie nejakého dlhu, čo vyvrátilo obranu obžalovaného K..

Obranu obžalovaného S. K. súd takto považoval za účelovú poukazujúc aj na to, že sa začal brániť až v konaní pred súdom potom, čo bola preukázaná skutočnosť, že poškodený I. D. zomrel. Nič mu pritom nebránilo v tom, aby túto obranu predniesol už počas prípravného konania. Tvrdenie obžalovaného, že bol s poškodeným dohodnutý na platbách za jedlo, pričom sa jednalo o sumu niekedy 10 €, niekedy 20 € a poškodený mu dal peniaze asi 4 až 5 krát, súd považoval za nepravdivé v celom rozsahu. Poškodený jednoznačne hovoril o sume 20 €, ktorú platil každý mesiac obžalovaným, nikdy neuviedol inú výšku, okrem poslednej zaplatenej sumy, kedy po vyhrážkach oboch obžalovaných zaplatil nimi požadovanú sumu 30 € a súčasne zotrval na tvrdení, že sa tak dialo od novembra 2013, čiže celkovo to bolo v ôsmich prípadoch. Taktiež tvrdenie obžalovaného o tom, že s poškodeným mal kamarátsky vzťah vyvracia výpoveď samotného poškodeného, ktorý vypovedal práve o svojom strachu z obžalovaného.

Súd považoval výpovede poškodeného za hodnoverné aj z toho hľadiska, že neboli v konaní ničím spochybnené a boli podporené ďalšími vykonanými dôkazmi ktoré jednotlivo aj vo svojom súhrne tvoria ucelenú jednotu o okolnostiach spáchania skutku, a takto potvrdzujú pravdivosť jeho výpovede.

V súlade s výpoveďou poškodeného vyznela výpoveď svedka N. M., ktorý potvrdil skutočnosť, že skutok začala polícia objasňovať na základe zistených informácií o tom, že poškodený I. D. mal byť vydieraný.

Taktiež potvrdil skutočnosť, že dňa 16.6.2014 potom, čo poškodený vyšiel z pošty pristúpili k nemu práve obžalovaní a po chvíli odišli.

V súlade s jeho výpoveďou bola aj výpoveď svedkyne I. H., ktorá nebola priamym svedkom vyhrážania, ale zhodne ako poškodený vypovedala o dvoch stretnutiach poškodeného s obžalovanými.

Ohľadne rozporu v jej výpovedi, keď na hlavnom pojednávaní uviedla, že poškodený jej len všeobecne hovoril o tom, že ak niekto nezaplatí, dovedú si bratrancov a skopú ho, nevedela z jeho vyjadrenia, že sa ho to týka osobne a len všeobecne jej hovoril, že sa musia platiť peniaze. Povedal jej to, že K. je dlžný, iné neuviedol, pričom v prípravnom konaní uviedla, že poškodený jej po začatí prešetrovania veci políciou povedal, že ich je veľa bratov a mohli by ho aj zbiť a že sa mu vyhrážajú, svedkyňa potvrdila pravdivosť svojej výpovede z prípravného konania.

Vzhľadom na dĺžku doby kedy došlo k udalostiam, o ktorých na hlavnom pojednávaní svedkyňa vypovedala ako aj samotnej výpovede v prípravnom konaní, ani súd nemal pochybnosť, že svedkyňa si v prípravnom konaní udalosti pamätala lepšie a rozpor vo výpovedi je dôsledkom dĺžky tejto doby.

Výpoveď svedkyne za pravdivú považoval súd aj preto, že takto o tom vypovedal aj poškodený I. D., keď uviedol, že sesternici (I. H.) potom, čo jeden krát zaplatila K. 20 € povedal, že mu je dlžný, pretože sa hanbil sa jej povedať, že je vydieraný. Podľa jeho výpovede zo dňa 16.6.2014 jej o vydieraní povedal asi len pred mesiacom, čo potvrdzuje pravdivosť výpovede svedkyne z prípravného konania o tom, že jej poškodený hovoril o strachu z obžalovaných, ktorí by ho mohli zbiť a že sa mu vyhrážajú.

Samotná okolnosť, že poškodený svedkyňu I. H. potom, čo raz zaplatila K. 20 € za neho uviedol, že mu je dlžný, nevyvracia fakt, že bol obžalovanými vydieraný a platil im peniaze pod hrozbou zbitia. Sám poškodený uviedol, že sa jej hanbil povedať, že je vydieraný, preto povedal, že mu dlhuje.

Obhliadka peňazí a ich následné vydanie obžalovanými dňa 16.6.2014 potvrdili tú skutočnosť, že poškodený im dňa 16.6.2014 pri Pošte na sídlisku Mier vydal sumu 30 €, pričom u obžalovaného S.Z. K. došlo k zaisteniu 20 € bankovky a u obžalovaného K. Y. k zaisteniu 10 € bankovky, čo zodpovedá výpovedi poškodeného o tom, že obžalovanému K. dal ako obvykle 20 € a potom, čo mu ten druhý povedal, že má dať aj jemu 10 € lebo uvidí, pričom vedel, že sa jedná o bitku, dal mu 10 €.

Prečítaná výpoveď svedkyne Z. Y., ktorou bola objasnená skutočnosť, akým spôsobom sa dňa 16.6.2014 poškodený dostal k 10 € bankovke, neprispela k objasneniu samotného skutkového stavu veci.

Výpovede svedkov D. X., I. S. a U. U., ktorí sa vyjadrovali k okolnosti nosenia jedla poškodenému taktiež neprispeli k objasneniu samotného skutku. Svedkovia D. X. a U. U. potvrdili to, že obžalovaný Giňa doniesol poškodenému asi dvakrát jedlo. Táto okolnosť bola v súlade s výpoveďou samotného poškodeného.

Vzhľadom na nepotrebnosť súd odmietol návrh obhajoby obžalovaného S. K. na doplnenie dokazovania výsluchom svedkyne M. Y. - družky obžalovaného S. K., ktorej výpoveď by neprispela k objasneniu skutkového stavu veci vzhľadom k tomu, že mala byť vypočutá v akom množstve a ako často varila stravu pre nebohého poškodeného I. D.. V zmysle ustanovenia § 2 ods. 10 Tr. poriadku orgány činné v trestnom konaní postupujú tak, aby bol zistený skutkový stav veci, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti, a to v rozsahu nevyhnutnom na ich rozhodnutie. Vzhľadom na okolnosť ku ktorej mala byť svedkyňa vypočutá, by táto výpoveď neprispela k objasneniu prejednávaneho skutku. Súd ďalej poukazuje aj na to, že výsluch tejto svedkyne nebol navrhnutý ani v prípravnom konaní a ani nebolo týmto návrhom reagované obhajobou na výzvu súdu na oznámenie dôkazov.

Súd sa v konaní nestotožnil s námietkou obhajoby obžalovaného S. K., že výpoveď poškodeného I. D. zo dňa 16.6.2014 nie je procesne účinná, pretože bola vykonaná pred vznesením obvinenia. Súd uvedenú zápisnicu o výsluchu poškodeného prečítal, pretože boli splnené zákonné podmienky tak, ako to predpokladá ustanovenie § 236 ods. 3 písm. a) Tr. poriadku. Súd môže vychádzať a hodnotiť aj takú výpoveď svedka (v danom prípade poškodeného), ktorá bola vykonaná pred vydaním uznesenia o vznesení obvinenia, ak k jej vykonaniu došlo po začatí trestného stíhania vo veci. Zo žiadneho ustanovenia trestného poriadku nevyplýva, že by takýto dôkaz výsluchom svedka (ktorému neprináleží

právo v zmysle § 130 ods. 1 Tr. poriadku), ktorý bol vykonaný po začatí trestného stíhania vo veci, bol nezákonný len z toho dôvodu, že k nemu došlo pred vznesením obvinenia. Výsluch poškodeného bol pritom po vznesení obvinenia obvineným zopakovaný so zachovaním ich práva na obhajobu v zmysle § 213 Tr. poriadku, kedy sa výsluchu zúčastnil aj obhajca obžalovaného.

Vyššie vykonané dôkazy tvoria vo svojom súhrne ucelenú jednotu o okolnostiach spáchania skutku popísaného vo výroku tohto rozsudku obžalovanými, preto ich súd uznal za vinných.

Oproti obžalobe súd nekvalifikoval konanie obžalovaných aj podľa odseku 2 písm. b) trestného činu podľa § 189 Tr. zákona, teda že čin spáchali na chránenej osobe - chorej osobe v zmysle § 139 ods. 1 písm. f) Tr. zákona. Z obžaloby je zrejmé, že prokurátor vychádzal z toho, že poškodený I. D. bol chorou osobou - z titulu invalidného dôchodcu.

Z vykonaného dokazovania bolo preukázané, že poškodený I. D. bol čiastočným invalidným dôchodcom. Zo zápisnice o výsluchu MUDr. Gregu vyplynulo, že na poškodeného sa z lekárskeho hľadiska hľadí ako na chorú osobu. Má ťažkopádny prejav, čo je neliečiteľné. Aj z výpovedí svedkov, napr. I. H., N. M. bolo preukázané, že poškodený ťažko rozprával.

Invalidná osoba sa považuje pre účely trestného zákona na základe ustanovenia § 127 ods. 6 Tr. zákona považuje za chorú osobou. Súd však vychádzal z ustanovenia § 139 ods. 2 Tr. zákona, v zmysle ktorého sa ustanovenie odseku 1 (o chránenej osobe) nepoužije, ak trestný čin nebol spáchaný v súvislosti s postavením, stavom alebo vekom chránenej osoby.

Aby došlo k právnej kvalifikácii skutku aj podľa odseku 2 písm. b) Tr. zákona (predmetného trestného činu § 189 Tr. zákona) a teda, že obžalovaní spáchali trestný čin na chorej osobe - invalidnom dôchodcovi bolo preto nevyhnutné, aby tento stav poškodeného mal vplyv na subjektívnu stránku obžalovaných a nepostačuje len formálne preukázanie, že osoba je invalidným dôchodcom.

V danom prípade nebolo preukázané, že by obžalovaní spáchali skutok v súvislosti s tým, že poškodený bol čiastočne invalidný dôchodca, pričom navonok sa jeho zdravotný stav prejavoval tým, že ťažko rozprával.

Obžalovaní sa u osoby poškodeného spoliehali na to, že aj vzhľadom na jeho sociálne postavenie (bezdomovca) sa jedná o osobu, ktorá im nebude klásť fyzický ani mentálny odpor vrátane ich vedomosti o tom, že má pravidelne - v mesačných intervaloch istý druh príjmu.

Je potrebné pritom poukázať na fakt, že obžalovaný S. K. bol presne pre tú istú trestnú činnosť - vydieranie osoby bezdomovca odsúdený v konaní Okresného súdu Spišská Nová Ves sp. zn. 3T 26/12 na tom skutkovom základe, že v období od mesiaca jún 2010 do 2. decembra 2011 v Spišskej Novej Vsi, na Štefánikovom námestí pred budovou hlavnej pošty, na ul. Letnej v blízkosti Poštovej banky a v jednom prípade na Šafárikovom námestí pri obchodnom centre Prima, zvyčajne v mesačných intervaloch vždy začiatkom mesiaca, pod hrozbou zbitia žiadal od N. K. peniaze v sumách od 20 € do 40 €, pričom poškodený z obavy splnenia vyhrážok mu požadované peniaze aj dával, čím za vyššie uvedené obdobie mu tak vyplatil peniaze v sume spolu najmenej 500,-€.

Obžalovaní S. K. a K. Y. po subjektívnej aj objektívnej stránke teda naplnili skutkovú podstatu zločinu vydierania podľa § 189 ods. 1 Tr. zákona v spolupáchateľstve podľa § 20 Tr. zákona, pretože spoločným konaním iného hrozbou násillia nútili, aby niečo konal. Uvedeného skutku sa dopustil tak, že spoločne pod hrozbou bitky v ôsmich prípadoch nútili poškodeného I. D., aby im proti svojej vôli z dôchodku vyplácal sumu 20 € a v jednom prípade 30 €, čo poškodený zo strachu z vyhrážok o svoje zdravie vykonal okolo šestnásteho dňa v každom mesiaci.

Obaja obžalovaní konali ako trestne zodpovedné osoby, čo vyplynulo zo znaleckého dokazovania.

Z okolností spáchania skutku je zrejmé, že obžalovaní konali v priamom úmysle podľa § 15 písm. a) Tr. zákona, keďže chceli porušiť záujem chránený Trestným zákonom, ktorý sleduje ochranu slobodného rozhodovania sa človeka.

Obžalovaný S. K. je z miesta bydliska je charakterizovaný všeobecne s tým, že jeho správanie nebolo doposiaľ prejedávané komisiou verejného poriadku. Podľa odpisu z registra trestov bol doposiaľ trikrát súdne trestaný pre úmyselnú trestnú činnosť.

Naposledy bol odsúdený v konaní Okresného súdu Spišská Nová Ves sp. zn. 3T 26/2012, kde rozsudkom zo dňa 21.5.2013 v spojení s uznesením Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 5To 54/13 zo dňa 14.11.2013 bol uznaný za vinného zo zločinu vydierania podľa § 189 ods. 1 Tr. zákona, za čo mu bol uložený trest odňatia slobody v trvaní 2 (dvoch) rokov s odkladom na skúšobnú dobu v trvaní 5 (päť) rokov.

Obžalovaný K. Y. má všeobecné hodnotenie z miesta trvalého bydliska s tým, že jeho správanie nebolo prejedávané komisiou pre životné prostredie a verejný poriadok pri mestskom zastupiteľstve v Spišskej Novej Vsi. Z odpisu z registra trestov vyplynulo, že bol doposiaľ jedenkrát súdne trestaný v konaní Okresného súdu Spišská Nová Ves sp. zn. 4T 93/99, kde rozsudok zo dňa 4.5.1999 bol uznaný za vinného zo spáchania trestného činu krádeže podľa § 247 ods. 1 písm. b) Tr. zákona (účinného od 31.12.2005) k trestu odňatia slobody v trvaní 1 mesiaca s podmieneným odkladom jeho výkonu na skúšobnú dobu do 4.6.2000. U predmetného odsúdenia platí zákonná fikcia neodsúdenia.

Pri rozhodovaní o treste súd vychádzal z podmienok ukladania a účelu trestu vyjadrených v ustanoveniach § 31, § 34 ods. 1,2,3,4,5, 6 Tr. zákona.

Podľa § 34 ods. 1 Tr. zákona trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov, trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou.

Pri určení druhu trestu a jeho výmery súd v zmysle ustanovenia § 34 ods. 4 Tr. zákona prihliadol na spôsob spáchania činu - úmyselným zavinením, jeho následok, príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osoby obžalovaných, ich pomery a možnosť jeho nápravy.

Podľa § 34 ods. 5 písm. a) Tr. zákona pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne u spolupáchatel'ov aj na to, akou mierou konanie každého z nich prispelo k spáchaniu trestného činu.

U obžalovaného S. K. súd v zmysle § 38 ods. 2 Tr. zákona prihliadol na pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich a príťažujúcich okolností, pričom nezistil žiadnu poľahčujúcu okolnosť. Podľa § 37 písm. m) Tr. zákona mu priťažuje okolnosť, že bol už v minulosti za trestný čin odsúdený (odsúdenie Okresným súdom Spišská Nová Ves sp. zn. 3T 26/2012).

Vzhľadom na zistenie, že v predmetnej trestnej veci sa dopustil opätovne zločinu (vo vzťahu k odsúdeniu z trestnej veci Okresného súdu Spišská Nová Ves sp. zn. 3T 26/12) súd postupoval podľa ustanovenia § 38 ods. 5 Tr. zákona a zvýšil dolnú hranicu zákonom ustanovenej trestnej sadzby (dva až šesť rokov) o jednu polovicu. Obžalovanému súd uložil nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 4 rokov, teda na dolnej hranici trestnej sadzby upravenej podľa § 38 ods. 5 Tr. zákona.

Vzhľadom na ustanovenie § 34 ods. 6 Tr. poriadku musel súd obžalovanému uložiť trest odňatia slobody, pretože horná hranica trestnej sadzby trestu odňatia slobody ustanovená pre spáchaný zločin prevyšovala päť rokov (v danom prípade bola určujúca trestná sadzba dva až šesť rokov).

Súd ďalej prihliadol na to, že obžalovaný sa v predmetnej trestnej veci dopustil rovnakej trestnej činnosti ako v konaní tunajšieho súdu sp. zn. 3T 26/12, a teda konal ako špeciálny recidivista, pričom ho spáchal v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia. Na osobu obžalovaného je teda možné pôsobiť už len uložením trestu spojeným s obmedzením osobnej slobody.

Na výkon trestu odňatia obžalovaného zaradil do ústavu s minimálnym stupňom stráženia, podľa ustanovenia § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zákona, keďže v posledných desiatich rokoch nebol vo výkone trestu odňatia slobody pre iný úmyselný trestný čin.

Súd má za to, že takto uložený trest je trestom spravodlivým, ktorý splní účel sledovaný Trestným zákonom tým, že ním bude zabezpečená prevýchova obžalovaného, ochrana spoločnosti a súčasne naplní prvok generálnej prevencie spočívajúci vo výchovnom pôsobení trestu na ostatných, ktorých odradí od páchania trestných činov.

Napriek návrhu prokurátora súd neuložil obžalovanému ochranné liečenie protialkoholické ústavnou formou vzhľadom na nesplnenie zákonných podmienok podľa § 73 ods. 1, ods. 2 Tr. zákona, vrátane toho, že nebolo preukázané, že by trestný čin spáchal pod vplyvom alkoholu alebo v súvislosti s jeho užívaním.

U obžalovaného K. Y. súd taktiež postupoval v zmysle ustanovenia § 38 ods. 2 Tr. zákona a prihliadol na pomer a mieru poľahčujúcich a priťažujúcich okolností, pričom nezistil žiadnu poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 Tr. zákona ani priťažujúcu okolnosť podľa § 37 Tr. zákona.

Vzhľadom na okolnosti prípadu ako aj pomery páchatel'a súd podľa § 39 ods. 1 Tr. poriadku o mimoriadnom znížení trestu, uložil obžalovanému trest odňatia slobody vo výmere 1 (jedného) roka, teda pod dolnou hranicou trestnej sadzby, ktorého výkon podmiennečne odložil na skúšobnú dobu v trvaní 2 (dvoch) rokov, pretože mal za to, že použitie trestnej sadzby stanovenej Trestným zákonom by bolo neprimerane prísne a na zabezpečenie ochrany spoločnosti postačuje aj trest odňatia slobody v kratšom trvaní.

Aj keď obžalovaný konal ako trestne zodpovedná osoba súd vzal do úvahy skutočnosť, že jeho rozpoznávací a ovládacie schopnosti boli podstatne znížené. Obžalovaný je osobou pozbavenou spôsobilosti na právne úkony, pričom sa jedná o osobu ovplyvniteľnú a ľahko zmanipulovateľnú na trestné činy, čomu tak bolo aj v danom prípade. Z vykonaného dokazovania, najmä z výpovede poškodeného I. D.H. bola zrejmá aj jeho nižšia miera účasti na spáchanom trestnom čine.

V rámci rozhodovania o škode súd podľa § 287 ods. 1 Tr. poriadku zaviazal obžalovaných spoločne a nerozdielne zaplatiť riadne a včas uplatnenú škodu poškodeným I. D. vo výške 140,-€, a to právnym nástupcom po nebohom poškodenom, ktorú je potrebné prejednať v dedičskom konaní.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 (pätnásť) dní od jeho oznámenia na tunajší súd.

Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku.

V písomne podanom odvolaní treba uviesť, proti ktorým výrokom odvolanie smeruje, a či smeruje aj proti konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo.

Obžalovaný môže odvolaním napadnúť rozsudok pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka, okrem výroku o vine v rozsahu, v ktorom súd prijal jeho vyhlásenie, že je vinný, alebo vyhlásenie, že nepopiera spáchanie skutku uvedeného v obžalobe.

Oprávnená osoba sa po vyhlásení rozsudku môže odvolania výslovne vzdať alebo podané odvolanie môže výslovným vyhlásením vziať späť, a to až do doby, než sa odvolací súd odoberie na záverečnú poradu.